

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXIV. évfolyam 14. szám. 2013. július 15.

Ára 0,80 lej

A nyaralás Isten ajándéka

Isten kegyelméből az idén is eljött a nyár. A nyári időszak, a pihenőszabadság, a nyaralás ideje. Sokunkban felmerül a kérdés: Hova is utazunk? A hegyekbe, a tengerpartra, külföldre vagy a rokonok meglátogatására? Amikor átéljük a tervezetés örömét, áttanulmányozzuk a térképet, hol fogunk megszállni; teli kíváncsisággal és izgalommal ülünk vonatra vagy kiskocsiba, várva ismeretlen tájak szépségét – ekkor Isten ajándékában részesülünk. Ismeretlen városok forgalmát, műemlékeit nézhetjük; vagy karosszékben ülve élvezhetjük a napsugár melegét, vagy este nyugodtan sétálhatunk, hiszen másnap nem kell korán felkelnünk.

Isten nemcsak a munka örömét, de a pihenés lehetőségét is megadja. Az, aki egy életen át agyonhajszolja magát, aki megállás nélkül dolgozik, éppen úgy vét, mint a munkakerülő, lusta ember. A pihenés törvényét könnyelműen megszegő ember idegkimerülést, infarktust, gyomorbajt, depressziót és ki tudja felsorolni a betegségek sokféleségét, amit kaphat.

A nyaralás sokféle értéket kínál. Ilyenkor van időnk a családi összefüggésekre, reg-

geltől estig együtt lehetünk. Olvashatunk jó könyveket, amiket eddig kiolvasatlanul eltetünk a szekrénybe. Beszélgethetünk új ismerőseinkkel és sok mindent tanulhatunk tőlük. Lehetőségünk adódik a természet szépségeinek csodálatára. A teremtett világ szépségét látva, gondoljunk Isten szeretetére, aki ilyen csodálatos világgal ajándékozott meg minket. Nyaraláskor lehetőségünk nyílik a kapcsolódásra, önfeledt játéokra, kedves és ártatlan

tréfálkozásra, izgalmas kalandokra, sportolásra, élmények gyarapítására, feltöltődésre.

De ne feledjük, hogy a nyaralás kísértést is jelenthet. Aki nyaralni megy, annak tudnia kell, hogy a kísértés területén van. Fel kell készülnie arra, hogy elmondhassa: Távozz tőlem Sátán! Az útikalauzok erre sajnos nem szokták fel-

Bányai László

(Folytatása a 3. oldalon)

Itt és most – négyéves a Reftelsz

Itt és most, azonnali segítség – ezeket az elveket vallja Sajó Norbert és az általa immár négy éve vezetett Református Telefonos Szeretetszolgálat (Reftelsz), amelyhez hasonló – a szolgálatot működtetők szerint – nincs még Európában.

Egy alkalmazott, 32 önkéntes, 883 új betelefonáló, ügyeletezés Kolozsváron és Marosvásárhelyen, 21 300 munkaóra – sorolta az adatokat nemrég a Reftelsz fennállásának négyéves évfordulóján tartott sajtótájékoztatón **Sajó Norbert**. Az esetek 82%-ában pedig segíteni is tudtunk – nyomatékosította a szolgálat vezetője.

Különleges telefonhívások

A betelefonálók nagy része az idősebb korosztályból kerül ki. Nemcsak a városokból, hanem vidékről is megkeresik a Reftelszt, néha pedig külföldről is. – Érdekes eset volt, amikor Afganisztánból kerestek meg minket, egy ott szolgálatot teljesítő katonarész, aki pénzadományt szeretett volna küldeni egy erdélyi néninek.

Ausztráliából ügyintézés miatt telefonáltak – sorolta a bizarr hívásokat Sajó Norbert. Legutóbb egy ortodox vallású személy keresett meg – folytatta a vezető –, aki a román rádióhoz telefonált, onnan irányították a Reftelszhez: egy hűtőszekrényt ajánlott fel adományként. Meglepő volt számunkra Mária néni is, aki azért hívott fel bennünket, hogy elmondja: nincs senkije, elmegy a gyulai fürdőre, s ha valami történik vele, hát megadja a telefonszámát.

Hiteles szolgálat

A sajtótájékoztató elhangzott: a Reftelsz nem lelkipáncsoltó szol-

Somogyi Botond

(Folytatása a 4. oldalon)

Politika – szórvány – egyház: egységben az erő

Észak-Amerikai Magyar Református Diaszpóra Konferencia

Békességes hangulatot árasztó, gyönyörű park közepén emelkedik a Mount Carmel Spiritual Centre, ahol a közelmúltban régóta várt rendezvényre került sor: az Észak-Amerikai Magyar Református Diaszpóra Konferenciájára. A rendezvény fő szervezője a Torontóban szolgáló **Vass Zoltán** szerint szimbolikus jelentőségű a helyválasztás, mert Kanadának ebben a tartományában a táj is üzenetértékel bír.

A konferencia nyitó áhítatát **Dézi Csaba**, az ausztráliai Melbourne-ből érkezett lelkipásztor tartotta, majd a szervezési kérdések tisztázása után a vendégek a Niagara-vízeséshez zárandokoltak.

Délután Vass Zoltán felolvasta a rendezvény fővédnökének, **Balog Zoltán**nak, a Nemzeti Erőforrások miniszterének az előadását,

aki otthoni elfoglaltsága miatt nem vehetett részt a rendezvényen. Előadásában a Magyar Református Egyházak szolgálatának a fontosságával és a diaszpórában betöltött felelősségével foglalkozott, amely mintegy visszhangja volt az istentiszteleten elhangzott evangéliumi főgondolatnak: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja az ő juhaiért.” (Jn 10,11)

Éledezik a reformátusság az USA-ban?

Szabó Sándor püspök hozzájárulásában kiemelte: a diaszpóra magyarsága végre a magyar kormány figyelmébe került, amit jó

Dancs Rózsa

(Folytatása az 5. oldalon)

Barangolások bibliai tájakon

Korinthus III.

A korinthusiaknak Pál apostol két olyan levelet írt, amelyek gyöngyszemei az egész Szentírásnak. Kétségtelenül a legismertebb az első levél 13. fejezete, amit mindnyájan a „szeretet himnusza” néven ismerünk. Ennek pedig klasszikus igéje a fejezet utolsó verse: „megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet”. Ezek keresztyén életünk nélkülözhetetlen tartópillérei. Itt a sorrend is fontos. Hisz igazi reményről és szeretetről nem is lehet szó hit nélkül, ugyanis ezek a hit gyümölcsei. Akik még nem járnak hitben, azok másképp gondolkodnak, ők mindenekelőtt szeretetet akarnak tapasztalni a keresztyének között, hogy aztán így a hit és remény felé meg tudjanak indulni. Ez nagy felelősséget ró a keresztyén gyülekezetre. Tudunk-e többletet sugározni a

világ felé? Ha igen, akkor esélyt kapunk arra, hogy az emberek rákérdezzenek hitünkre és reménységünkre is. Sajnos Korinthusban sok baj volt a szeretettel. Veszekedtek egymással, pártokra szakadtak, lenézték egymást. Ez nem volt akkor sem, és ma sem jó reklám a keresztyének számára. Ma is nagy szükség van arra, hogy a szeretet legnagyobb legyen közöttünk.

A korinthusi levelek azért is értékesek, mert Pál ezekben betekintést enged a szívébe. Őszintén beszél

önmagáról. Mindig csodaként éli meg azt, hogy őt, aki üldözte Krisztus gyülekezetét, Isten mégis elhívta, hogy annak egyik legáldottabb szolgája legyen. Nagy baj, ha mi természetesnek vesszük azt, hogy Isten gyermekei, Krisztus tanítványai vagyunk. Lehet, nem jutottunk olyan nagy mélységbe, mint Pál, nem üldöztük keresztyén ember-társainkat, de gondoljuk csak meg: mivé lett volna életünk, ha Isten nem keresett volna meg?

Ehhez a gyülekezethez írta Pál a feltámadásról szóló hatalmas bizonyágtételét is. Mert a halál ténye, rettentő valósága mindnyájunkat mélyen foglalkoztat. Mindnyájan állunk már szeretteink koporsója mellett és tettük fel a kérdést: mi lett velük, hova mentek, fogunk-e még velük találkozni? S mindnyájan gondoltunk már a saját halálunkra is, s tettünk fel ehhez hasonló kérdéseket. Az is szomorú tény, hogy sokan vannak még egyháztagjaink között is olyanok, akik nem hisznek a feltámadásban. Ez nem új dolog, hisz a korinthusi hívek között is voltak olyanok, akik nem tudtak ebben hinni. Pál apostol egy csodálatos fejezetben mintegy kézen fogva vezeti el lépésről lépésre olvasóit a halottak feltámadásában való hitre. Világossá teszi: a mi feltámadásunk elválaszthatatlan a Krisztus feltámadásától. Elmondja, mi lenne annak a következménye, ha Krisztus nem támadt volna fel. De ott a diadalkiáltás: Krisztus feltámadt!

S ha Krisztus feltámadt, akkor mi is fel fogunk támadni. Egy biztos: a feltámadást természettudományos és biológiai érvekkel nem lehet bebizonyítani, de hittel el lehet fogadni, és ez a hit már most boldoggá tehet minket!

Pál a korinthusi gyülekezethez írt leveleiben szép képeket is használ. Ilyen a világosság és sötétség képe. Isten a teremtés elején világosságot teremtett, amikor pedig újjáteremti az embert, akkor világosságot teremt a mi szívünkben.

A Szentlélek olyan lámpás, ami megvilágítja egész életünket. E világosság nélkül az ember lelki sötétségben botorkál, s előbb-utóbb elbukik. Áldjuk Istent, hogy nem hagyott minket a sötétségben elveszni. Hogy ő megvilágosított minket Isten dicsőségének ismeretével. Ez a legtisztábban a Jézus Krisztus arcán ragyogott, de azoknak az arcán is felragyog, akik hisznek benne.

Mindnyájan hordozunk keresztet az életünkben. Ez nem kevés fájdalmat és szenvedést okoz. Pál ezt így fejezi ki: tövis adatott testembe. Hogy mi volt e tövis, nem tudjuk pontosan. Viszont háromszor is könyörgött az Úrhoz, hogy ezt vegye el tőle. De az Úr e könyörgéseket másképp hallgatta meg, mint ahogy az apostol szerette volna. Pál azt várta, hogy elvétessék a tövis, ehelyett az Úr adott neki valami mást: kegyelmet a kereszt hordozásához. És ez a kegyelem elég volt az ő számára. A kegyelem ebben az esetben úgy is érthetjük, hogy hordozó, felemelő erő. Tudta hordozni a keresztet, a tövist, s tudott szolgálni ennek ellenére is. Lehet, te is hordozol ilyen keresztet, lehet, te is könyörgöttél már azért, hogy az Úr vegye le vállaidról. Ha nem veszi le, akkor se csüggedj el, hanem legyen neked is elég a kegyelem!

Olvasandó igék: 1Kor 13,13, 15,8.20; 2Kor 4,6, 5,17, 7,10, 12,9.

Lőrincz István

Bibliaolvasó kalauz

Augusztus

1.	Cs	Dán 6	Mk 11,1–14
2.	P	Dán 7,1–14	Mk 11,15–26
3.	Szo	Dán 7,15–28	Mk 11,27–33
4.	V	Dán 8	Mk 12,1–12
5.	H	Dán 9,1–19	Mk 12,13–17
6.	K	Dán 9,20–27	Mk 12,18–37
7.	Sze	Dán 10,1–11,1	Mk 12,38–44
8.	Cs	Dán 11,2–20	Mk 13,1–8
9.	P	Dán 11,21–45	Mk 13,9–20
10.	Szo	Dán 12	Mk 13,21–37
11.	V	Hós 1	Mk 14,1–9
12.	H	Hós 2,1–15	Mk 14,10–25
13.	K	Hós 2,16–25	Mk 14,26–31
14.	Sze	Hós 3	Mk 14,32–42
15.	Cs	Hós 4	Mk 14,43–52
16.	P	Hós 5	Mk 14,53–65
17.	Szo	Hós 6	Mk 14,66–72
18.	V	Hós 7	Mk 15,1–5
19.	H	Hós 8	Mk 15,6–15
20.	K	Hós 9	Mk 15,16–32
21.	Sze	Hós 10	Mk 15,33–41
22.	Cs	Hós 11	Mk 15,42–47
23.	P	Hós 12	Mk 16,1–8
24.	Szo	Hós 13	Mk 16,9–13
25.	V	Hós 14	Mk 16,14–20
26.	H	1Thessz 1	Hab 1
27.	K	1Thessz 2,1–12	Hab 2
28.	Sze	1Thessz 2,13–20	Hab 3
29.	Cs	1Thessz 3,1–8	Zof 1
30.	P	1Thessz 3,9–13	Zof 2
31.	Szo	1Thessz 4,1–8	Zof 3

Az orgona hangja

Dicsőítünk, Uram,
Halk imában,
Felcsendülő dalban,
Orgona hangjában.

Mily gyönyörű, mily pompás,
Mily szépen szól a hangja,
A megtört, hívő szívet
Istenre hangolja.

Megragadja lelked,
Könnyet csal szemedbe,
Angyalszárnyán ringat,
S fölrepít a mennybe.

Mint báránnyelű szétoszlik
A szív minden bújá,
Elnémul csendesen
A lélek háborúja.

Feljebb, feljebb haladsz
A szférákon át,
A szív vele játssza
Az égi szimfóniát.

A menny csatornája
Áldásokkal öntöz,
Egy kéz észrevétlen
Feloldoz és kötöz.

Felderül a lélek,
Egyből minden égi,
Szépen csengő hangját
Szívünk visszazengi.

Reánk száll a béke,
S nyújt szabadságot.
Ó, köszönöm, Uram,
Ezt a boldogságot!

(Orgonaszentelés alkalmára írta Posztós Lenke.)

A nyaralás Isten ajándéka

(Folytatás az 1. oldalról)

hívni az utazók figyelmét. Könnyen kísértésbe esünk, ha bálványként kezeljük a nyaralást, és ezt tartjuk az élet legfontosabb értékének. Ettől várjuk problémáink megoldását. A bálványok viszont becsapják az embert, így csap be a pihenés-nyaralás bálványa. Sokat ígér, de nem váltja valóra ígéreteit. Kilépvén az otthoni környezetből, az erkölcsi normák könnyen meglazulhatnak. Az idegen tájon nem ismerve senkit, szinte mindent szabadnak érzünk. Így a szabadságból szabadosság lesz, amiből baj származhat. Külföldi utazásainkon elkápráztatnak a kirakatok csodálatos szépségei, a látottak némi irigységet okozhatnak, tönkreteszhetik életünket.

Gondolnunk kell azokra is, akik valami oknál fogva nem nyaralhatnak és így a nyaralás örömeiben nem részesülhetnek. Megértéssel legyünk irántuk. Vannak, akik panaszkodva, kes-

rű érzéssel térnek haza, mert rossz volt a koszt, gyenge a szállás, barátságtalanok voltak az üdülőtársak, stb. A panaszok helyett jobb ha megköszönjük mindazt, ami jóban részünk volt.

A nyaralás lehetőség arra is, hogy Isten dolgaival, lelkünk, hitünk kérdéseivel többet foglalkozzunk. Jézus Krisztus közelében felüdül a lélek. Lehet, hogy a nyaralás idején távol kerülünk a templomtól, vagy nem értjük az idegen nyelvű igehirdetést. De arra van lehetőség, hogy bibliánkat magunkkal vigyük, és rendszeresen olvassuk. Arra is van lehetőség, hogy ilyenkor többet imádkozzunk.

A nyaralás Isten ajándéka, és legyen mindenki nagyon hálás, ha része volt benne.

Visszaénekelte volna Erdélyt

Száz éve született a Mezőség apostola, Kövesdi Kiss Ferenc

Ha élne, százéves lenne, de különös kegyelem, amikor az ilyen nagy öregekkel hosszú ideig együtt lehetett lenni. Áldás volt, hogy ebből a 100 évből csak 9 telt el nélküle.

Százéves lenne, de az sem lett volna nagy csoda, hogy ezt ő megérje. Tőle kitelt volna, hogy így módon megvicseleje a mulandóságot.

Feri bácsinak sok arca volt. A szervező, a néptanító, a tanár, a kórusvezető, a népművelő, az örökmozgó utazó, már-már garabonciás.

A Mezőség Lámpása volt, aki nemcsak világított, de melegített is. Fényét, melegét, bizakodó erejét osztogatta mindenkinek. Talán ő volt az utolsó erdélyi nemzeti romantikus, szórvány-optimista közösségépítő. Lelkes volt, és úgy lelkesített, hogy maga is lelkesedett. Körülötte nem lehetett közömbösnek, tétlenné, lemondónak, önfeladónak lenni.

Hitt abban, amiben ma már kevesen Erdélyben: hogy együtt énekelve újra vissza lehet foglalni, vissza lehet énekelni Erdélyt magunk-

nak. Hitte, hogy újra tele lehet Erdélyt szülői magyar gyermekekkel, és a nagycsaládé a jövő.

Éreztük már halálakor, hogy Feri bácsi nélkül szegényebb lesz Erdély. Más lesz a Mezőség is, és soha többé nem lesz olyan. Szegényebb egy Nagy Biztatóval, egy biztató szóval. Helyét nem vette át senki, ő nem pótolható. Mint mezősegi templompadjainkból azok, akik örökre elmentek. Helyükre sem ül, nem énekel és imádkozik, bizakodik újabb nemzedék. Igen, ő is pótolhatatlan ember volt és maradt.

Azóta sincs, aki összekösse a falvakat, népeket, családokat, a nagycsaládokat, fiatalokat egymással és a gondoskodó figyelemmel, énekekkel.

A Mezőség szülőtte volt és szülőföldjének hála szerelmese.

Útjaival, biztató szóval, bizakodással fogta át és ölelte keresztül a Mezőséget. Hirdető volt, hitető, maga és a nagy bajok között szent zajt keltő volt, akár a hajdani falusi dobosok. A mezősegi szórványok lángoló lármafája.

Ha csak ennyit tett volna, ez is elég lenne a maradandóságához.

Tudta, vallotta: nincs reménytelen helyzet. Csak végtelenül sok mulasztás van, és még el nem végzett feladat. Ha csak annyit ér el valaki, hogy összekapcsol két fiatalot, hogy magyar fiatalok megfoghatják egymás kezét, máris győztünk. Ha csak annyit te-

Irigyeink

„...a semmit senki sem irigyli el tőlünk. Mindig azt, amit letettünk az asztalra. Az elvégzett munkát. A verítéket.”

A munkánk visszacsatolása sokszor egészen különös, nem várt formában érkezik. Úgy, hogy valakik kifejezésre juttatják nemtetszésüket. Nem ez a helyes kifejezés persze, mert más ez az egész voltaképpen. Az irigység a legtalálhatóbb szó reá. Amikor valaki úgy érzi, munkánk őt kisebbíti, szürkíti, háttérben tartja.

Rosszakarónk jelenléte ugyanakkor számunkra is jelzésértékű. Valaki rombolni szeretné munkánkat, mert a sajátját képtelen felépíteni. Figyeljük meg: az irigyek mindig ráérnek, magyarul: időbőségben szenvednek. Sokszor a konfliktusos személyiség, a be nem teljesedett álmok, a magánélet megromlása vagy éppen teljes hiánya (!) vezet oda, hogy valaki iriggyé váljon.

Az irigy keveset dolgozik, alkot, mert ezzel önmagától venné el a rosszakarat cselekvésére fordítható időt. Önmagát lopná meg, frusztrációjának megélését zárná rövidre. De éppen ez az, amit nem akar. Hiszen irigysége mindig párhuzamban áll önmaga látványos sajnálatával. Szereti világgá sírni meg nem értettségét, háttérbe szorítottságát.

Emlékezzünk csak: az irigy mindig az elvégzett munkát fájlalja! Mindig abba köt bele, amit valaki más elvégez. Úgy érzi, helyette. Valójában ő maga is ezt szeretné tenni, végezni, de valamiért mégsem hagyja önmagát, saját magát kibontakoztatni. S ezzel önmagát fosztja meg, eme önmagára és környezetére ömlő negatív energiájával az alkotás örömeitől. Marad hát az örök sirám, panasz, ezerfelé fújt zokszó és frusztrációjának több mint látványos megélése.

Az irigység megnyilvánulása mindig kellemetlenül, nem várt módon ér minket, meg egyáltalán, a dolgos hangya jellemű embereket. Jó azért mégis egy valamire: ez is jelzés. Munkánkra, létünkre való konkrét visszacsatolás. Persze jelzi azt is, hogy útban vagyunk, de mégis többet. Azt, hogy valami működik, és nem csak szavak szintjén létezik. Mert a semmit senki sem irigyli el tőlünk. Csak azt, amit letettünk az asztalra. Az elvégzett munkát.

Fábián Tibor

szünk, hogy néhány gyermek magyar iskolába mehet, tettünk egy építő téglát nemzetünk épületére. Ha egy mezősegi magyar fiú és lány biztatásunk nyomán megismerkedhet egymással, már nem élünk hiába. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Kövesdi Kiss Ferenc itt él ma is közöttünk, százévesen. Igen, ma is. Rajtunk is múlik, hogy ne halványuljon el arca, ne halkuljon el hangja, emléke, hogy ne némuljanak el, hanem riadóra szóljanak a mezősegi harangok.

Vetési László

Itt és most – négyéves a Reftelsz

(Folytatás az 1. oldalról)

gálat, de segítségnyújtás alkalmával elbeszélgetnek a rászorulókkal, ígét olvasnak és imádkoznak – ez teszi a szolgálatot hitelesebbé.

Külföldi segélyszolgálatok azon tapasztalatát, miszerint egyesek viccből, szórakozásból vagy gúnyolódásból hívnának, egyszer sem tapasztaltunk. A minket megkeresők 17%-a – magyarázta Sajó Norbert – azért hív, hogy támogasson. Nemrég például a Tiberias-tó partjáról küldtek adományt a *Mindennapi kenyere* névű programunkra. 14% azért hív, hogy felajánlja az önkéntességet, 6% pedig azért, hogy imádkozzon valakiért.

Segítség – azonnal

Vannak, akik a szolgálatról a sajtóból értesülnek, mások ismerősökön keresztül, de olyanok is, akik gyülekezeti tagként szereztek tudomást a Reftelszről. A munkatársak ugyanis az elmúlt másfél-két évben végiglátogatták a 12 kolozsvári és a 10 marosvásárhelyi református gyülekezetet. – Rövid távú segítséget tudunk nyújtani – itt és most. Ez a mi jelszavunk. Azokat próbáljuk segíteni, akik hirtelen kerültek krízishelyzetbe, és érdekükben gyorsan kell cselekedni. Ételt, gyógyszert, használati tárgyakat, ügyintézés, bevásárlást vállalunk, de akár munkahelykeresést is, ha szerencsénk van – sorolták a sajtótájékoztatón. Ha hosszú távú segítségnyújtásra van szüksége valakinek, akkor azt

már a Caritas, a Diakónia Alapítvány, a Máltai Segélyszolgálat és más karitatív intézmények felé irányítjuk.

Kérdésre válaszolva, Sajó Norbert elmondta: nincs viszonyítási alapuk, mert más hasonló szolgálatról nincs tudomásuk sem Hollandiában, Magyarországon vagy más európai országban, de mentőszolgálat vagy SOS segélyhívásokkal foglalkozó szervezettel beszélve kitűnt, hogy nem kevesen hívják őket. Az ismertség és a támogatottság fokozatosan nő, ezt mutatja az is, hogy például az elmúlt három évben a *Mindennapi kenyere* akcióra (amelynek keretében hajléktalanoknak juttatnak ételt) adományozott összeg megháromszorozódott.

Éjjel-nappali szolgálat?

A jövőre vonatkozó kérdésekre válaszolva Sajó Norbert elmondta: az anyagi háttér függvényében idővel szeretnének Nagyváradon, Temesváron és Brassóban is megjelenni, a szolgáltatást két-három órától éjjel-nappalra bővíteni, majd ezt követően erdélyi szintűvé emelni. A célok között elsődleges az önkéntesség fenntartása és természetesen a minimális bürokrácia.

Ennyi elég!

A sajtótájékoztatón megszólalt egy önkéntes is, aki elmondta, hogy számára a munka rácsodálkozást jelent a társadalomra, de lelki és közösségi élményt is. Az élmény engem is nevel a hétköznapokban: ha támogatást kapok valakitől, valahonnan, akkor azt – úgy érzem – nekem is tovább kell adnom. Megdöbbentő volt hallani az egyik munkatárstól azt a történetet, amikor a hajléktalan

betelefonáló az ügyeletes *mire van szüksége?* kérdésre először azt válaszolta, hogy egy kabát-ra, másodszor a cipőt említette, harmadszor pedig azt, hogy: ennyi elég!

Lelki feltöltődés

Jelenleg a Reftelsz az Erdélyi Református Egyházkerület keretében működik, de számos helyi vállalkozó támogatja, ugyanakkor különböző pályázatokon elnyert támogatások is segítik a munkát. Az együttlét alkalmával az egyik támogató is felszólalt, és elmondta, hogy örömmel vette a Reftelsz létrejöttét, ám még nagyobb örömmel tölti el az, hogy egy láncszemként ennek a szolgálatnak részese lehet. Ez a segítségadás ugyanis lelki feltöltődést jelent a számára.

Anyanyelvünk jövője

Óshonos nemzeti kisebbségek problémáira közös európai válaszok

Az Európai Unió nyelvi különbözőségének kérdéséről szervezett konferenciát **Sógor Csaba** az Európai Parlamentben. Az *Anyanyelvünk jövője* című rendezvény meghívott előadói **Dónall Ó Riagáin**, ír független szakértő és **Miquel Strubell** katalán professzor voltak.

Sógor Csaba európai parlamenti képviselő bevezető szavaiban aggodalmát fejezte ki az EU egyik alapvető jellemzője, a nyelvi sokszínűség megőrzése kapcsán.

– Az Európai Unió nyelvi sokszínűségének fontosságára kívánom irányítani a figyelmet, mert napjainkban a többszörösen összetett krízishelyzet kihát az anyanyelvhasználatra is. A szükség felülírja a nyelvhasználati lehetőségeket és ezáltal a nyelvi diverzitást is veszélyezteti – hangsúlyozta a képviselő, aki szerint ez a konferencia is jó alkalom arra, hogy számba vegyük: mit tehet az EU és

mit tehetünk mi a többnyelvűség megőrzése érdekében.

A politikus felvezetőjében romániai magyar képviselőként hazai példákra is beszámolt. – Saját bőrünkön érzékeljük, hogy mennyire hosszú út vezet az ország Alkotmányában, oktatási törvényében szavatolt nyelvi jogok gyakorlatba ültetéséig. Gondoljunk csak a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyászati Egyetem kérdésére – magyarázta a képviselő.

Dónall Ó Riagáin, ír ajkú, független nyelvi jogi szakértő *Az elméletől a gyakorlatig – gondolatok az európai nyelvi sokszínűségi politika fejlődéséről* című előadásában azt elemezte, hogyan lehetséges az elkövetkező évek nyelvi jogi tennivalóit a nyelvi sokszínűség szolgálatába állítani. Véleménye szerint a nyelvpolitikák uniós szintű újragondolására lenne szükség.

– A nyelv nemcsak kommunikációs eszköz, annál sokkal több, a közösség kollektív múltjának őrzője – hangsúlyozta Ó Riagáin, akinek szakmai tevékenységét évtizedek óta a kevésbé használatos európai nyelvek ügyének védelme határozza meg. A szakértő elmondta, az EU összlakosságának mintegy 10–12%-át teszi ki a kisebbségi vagy regionális nyelvet beszélők közössége. Ezt a jelentős nyelvi jelenlétet korábban komoly összeggel támogatta az Unió. Napjainkban – sajnos nem csak az évek óta elhúzódó válság nyomán – a megszorítások következtében ez lecsökkentett mértékben történik.

Előadásában Miquel Strubell, az EUNOM (European Universities' Network on Multilingualism) projekt koordinátora, az egyetem soknyelvűségének érdekében létrehozott hálózat tevékenységét ismertette. Az EUNOM alapvető célja olyan fenntartható egyetemi hálózat létrehozása volt, melyek tagjai hajlandók a szervezeti és akadémiai többnyelvűség feltételét kialakítani a soknyelvűség megőrzése érdekében. Strubell professzor elmondása szerint, a

résztevő egyetemeken kialakított tanterv figyelemmel kellett legyen az aktuális munkaerőpiaci igényekre, a meglévő szerkezeti felépítésre, vonatkozni kellett a gazdasági fejlődésre, a mobilitásra, a nyelvtanulásra, illetve mindezen elemeket össze kellett hangolnia a szociális kohézió követelményeivel.

Az előadáson felmerültek a nyelvi sokszínűséghez, a kultúrák közötti párbeszédhez és a társadalmi befogadáshoz tartozó egyéb témakörök is. Sógor Csaba összegzőképp elmondta: a nyelvi sokszínűség megőrzése, a kisebbségi nyelvek különböző szintű használata a nemzetállamok asszimilációs nyelvpolitikája miatt folyamatos küzdelmet igényel Európa számos tagállamában. A nyelvhasználat kérdésében sem hagyatkozhatunk szerencsés véletlenekre. Szükség van egységes európai kisebbségi keretszabályozás megalkotására, annak érdekében, hogy az európai óshonos nemzeti kisebbségek problémáira közös európai válaszok, minden tagállamra kötelező jogi normák szülessenek.

Politika – szórvány – egyház: egységben az erő

(Folytatás az 1. oldalról)

megtapasztalni. Csak a közösségekben tud továbbélni a diaszpóra magyarsága, az Egyesült Államokban a református egyház az elmúlt években pl. 15 új gyülekezettel bővült.

Lányi Gábor az amerikai kis gyülekezetekben végzett szolgálatáról beszélt. **Pungur József** arra hívta fel a figyelmet, hogy a kommunizmus egyházromboló munkája után nagy feladatok várnak a mai lelkészekre, mert különben elveszítjük a gyülekezeteket. Nagy öröm számunkra, hogy a magyar kormány ma odafigyel az egyházakra, és fontos a feladatok felmérése a továbbélés érdekében. **Poznán Béla** programot hirdetett az egyház megelevenítésére és megerősítésére, fontos feladatként említve egymás megkeresését, az összefogást. **Lukácsi Éva** a civilek bevonása mellett a katekizmus fontosságát hangsúlyozta. **Szigeti Miklós** szerint a kulturális rendezvényeken felszolgált ételeken keresztül nem válik senki kereszténnyé, ezért nem elég a kultúrközpontok látogatottsága, hanem keresni kell az új formákat, amelyekkel be lehet csalogatni az embereket a templomokba. **Ötvös Zsolt** elmondta: ösztöndíjas programot létesített, amellyel segítik a fiatal teológusok tanulmányait, és javasolta, dolgozzanak ki közösen olyan rendszert, amely a lelkészképzést anyagiilag támogatja.

A diakónia is az egyház feladata

Az erdélyi küldöttség nevében **Szegedi László** arról beszélt, hogy a szórványban az utolsó magyar intézmény az egyház. A templom és az iskola Reményik Sándor-i értelemben

is életfontosságú szerepet játszik. Az intézményes diakónia, a szeretetszolgálat, az orvosi ellátás megszervezése mind az egyház hatáskörébe tartozik. Már az óvodákban el kell kezdeni a vallásos oktatást. Még a legmostohább körülmények között is „Nehéz magyarnak lenni, de nem lehetetlen” – idézte Széchenyit.

Csúry István királyhágómelléki püspök a Generális Konvent elnökségének üdvözlését

ÉSZAK - AMERIKAI
MAGYAR REFORMÁTUS
DIASZPÓRA
KONFERENCIA
2013. MÁJUS 22 - 24
NIAGARA FALLS - CANADA

tolmácsolva javasolta: Észak-Amerika hozzon létre zsinatot. A diakóniai munka fontosságáról beszélve megjegyezte: ha nem szedjük össze magunkat, szétszóródunk. Ha van erős diakónia, akkor zsinati közösségben látható eredmények születnek.

Másnap reggel **Péterffy Kund**, Sydneyből érkezett lelképásztor hirdett ígét, majd a reformáció közelgő 500. évfordulója közös megünneplésének előkészítéséről folytak tárgyalások. A 2017-es évfordulóra való készülődésről, programokról Csúry István beszélt. Célkitűzésként a reformátusok önbizalmának a helyreállítását, az identitástudat és értékeink

fontosságába vetett hitünk erősítését emelte ki. A jelenlévők megszavazták, hogy a következő magyar diaszpóra konferencia színhelye 2017-ben Nagyvárad legyen.

A továbbiakban került sor **Németh Zsolt** külügyi államtitkárnak *Az Észak-Amerikában élő magyarok szerepe a „Magyar imázs” alakításában* című előadására. Részletesen kitért a nemzetpolitika sarkalatos kérdéseire. „Fúj a keleti szél, de nyugati zászló alatt hajózunk” – idézte Orbán Viktor miniszterelnök szavait, hangsúlyozva, hogy állampolgári közösséggé kell válnunk.

A nemzeti egység élni akar

A konferencia alkalmával **Répás Zsuzsa** nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár a Magyar Diaszpóra Tanács és az egyházak együttműködéséről értekezett. Beszédében emlékeztetett: a határon túli nemzetrészek iránti érdeklődés a rendszerváltozással kezdődött, ami nagyon sok problémát okozott. A kisebbségi rendszer csak akkor működőképes, ha van mögötte politikai akarát. A Diaszpóra Tanács az egység érdekében jött létre, mert a nemzeti egység élni akar. Az

egyházak fenntartják a közösségeket. A kormány fő célja, hogy a külföldi magyar közösségek gyarapodó közösségek legyenek. Tavaly meghirdették az óvodások évét, az idén pedig a kisiskolások évét, elindították a Körösi Csoma Sándor Programot, amelynek a konferencián is érezhető volt a haszna.

Az együttlét a zárónyilatkozat elfogadása után fejeződött be. Majd a torontói Vaughan Rd-i Református Templomban a magas rangú hazai kormánydelegáció és számos vendég jelenlétében az új állampolgárok lelket emelő eszükétélére került sor.

Amerikai képviselők sürgetik a romániai magyar egyházi javak visszaszolgáltatását

Az amerikai kongresszus húsz képviselője levélben kérte **John Kerry** külügyminisztert: erőteljesen lépjen fel a román kormánynál annak érdekében, hogy az állam maradéktalanul szolgáltassa vissza a magyar egyházak 1945 után elkobzott javait.

A képviselők – köztük Ileana Ros-Lehtinen, a képviselőház külügyi bizottságának elnöke, Christopher Smith, az amerikai Helsinki Bizottság társelnöke, valamint Andy Harris, Marcy

Kaptur és David Joyce, a kongresszusi magyar caucus (csoport) három társelnöke – sürgették az amerikai diplomáciai tárca vezetőjénél, hogy a román kormánnyal folytatott tárgyalásai során kérje a kisajátított vallási intézmények méltányos, azonnali és igazságos visszaszolgáltatását.

A kongresszusi tagok kétpárti, 13 republikánus és 7 demokrata törvényhozóból álló csoportja kérte továbbá Kerrytól, hogy tilkozzon az egyházi javon visszaszolgáltatásáról szóló legújabb román törvény ellen, amely 5-ről

10 évre növelte azt az időszakot, amennyit az egyházaknak várniuk kell visszaszolgáltatandó épületeik birtokba vételére, ha egyáltalán visszakapják ezeket. Rámutattak, hogy az egyházak levéltári anyagait is haladéktalanul vissza kell adni eredeti tulajdonosaiknak, amit egy április 23-án elfogadott, a témába vágó törvény elmulasztott előírni.

Kérték továbbá, hogy az Egyesült Államok tájékoztassa a román kormányt arról: szándékában áll figyelemmel követni a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium tulajdonjogával kapcsolatos ügy fejleményeit, valamint a Markó Attila, Marosán Attila és Silviu Clim ellen folytatott bírósági eljárást.

„Reméljük, hogy az Egyesült Államok nevében sürgetni fogja az egyházi javak teljes körű és időszerrű visszaszolgáltatását, valamint a kisebbségi vallási jogok tiszteletben tartását” – írták a képviselők és kifejezték abbéli reményüket, hogy a miniszter tájékoztatni fogja őket az ügyben elért haladásról.

A levél szerzői emlékeztettek arra: az amerikai képviselőház már 2005-ben sürgette, hogy a román kormány az összes vallási közösség elkobzott javait szolgáltassa vissza. Az eljárás elnyújtását a Zsidó Világkongresszus, az amerikai Helsinki Bizottság és a legutóbbi emberi jogi országjelentésében az amerikai külügyminisztérium is kifogásolta. (MTI)

Az unitáriusok szerint a család nem csak férfi és nő házassága

Az Erdélyi Református Egyházkerület támogatja, hogy az alkotmányban a család meghatározása úgy szerepeljen, hogy az egy nő és egy férfi házassága. Ezt az álláspontot a Romániai Vallási Felekezetek Konzultatív Tanácsának mindegyik tagja támogatja, a Magyar Unitárius Egyház kivételével. A tanács ezt a június 19-i szakkbizottsági ülések után fogalmazta meg Bukarestben.

Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke elmondta: több olyan törvény is

született az elmúlt időszakban, amely az egyházakra vonatkozik, anélkül, hogy az egyházak tanácsát kikérték volna az illető kérdésekben, ezért kérték, hogy az egyházakat érintő ügyekben őket is keressék meg, és főleg karitatív és oktatási kérdésekben kérjék ki a véleményüket. A június 20-i ülésen állásfoglalás született az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásáról is, kéri ennek a folyamatnak a felgyorsítását, valamint sürgetik azon megoldásoknak a megtalálását, amelyek révén

jogos tulajdonosához kerülhet vissza a Temesvári Szerb Ortodox Püspökség temesvári ingatlana, az Erdélyi Református Egyházkerület sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiuma, a Román Ortodox Egyház bukaresti épülete, amelyben a Dinu Lipatti Líceum működik, valamint a Romániai Görög Katolikus Egyház A. D. Xenopol utca 15. szám alatti ingatlana.

A Romániai Vallási Felekezetek Konzultatív Tanácsa ugyanakkor kéri a hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben azokat a törvényeket, amelyek tiltják, hogy a templomok mellé magas épületeket húzzanak fel, valamint, hogy újabb épületek létesüljenek a műemlék templomok és más műemlék épületek közvetlen közelében. Az állásfoglalásban kéri, hogy többet ne engedélyezzenek hasonló beavatkozásokat a műemlék épületek védelmi zónájában. Így terítékre került a bukaresti római katolikus Szent József-templom, a kolozsvári Kétágú templom, és a kostancai Hunchiar-mecset ügye is.

Az állásfoglalás végül a szíriai keresztyének helyzetére is kitér röviden, megemlítve, hogy arról levelet intéz Ban Ki-Moon ENSZ-főtitkárnak.

Hírösszefoglaló

Egyház és világháló a változó világban

Az írországi Dublinban került sor idén a 18. Európai Keresztyén Internet Konferenciára. Az eseményre a kontinens számos országából érkeztek résztvevők, akik a *Hagyomány és újítás – felelősségek a világhálón* témában értekeztek.

Az internet a kilencvenes évek közepétől kezdve egyre fejlődött. Az egyházak is kihasználták a lehetőséget, a kezdetekben úgy, hogy vallási tartalmú könyveket tettek elérhetővé, majd honlapokat készítettek. Azóta megváltozott a világháló, a honlapok statikusakká váltak, létrejött a „network religion”, azaz a hálózati egyház – magyarázta az első előadás alkalmával **Heidi Campbell**, a texasi egyetem tanára.

A faluról városra költözött emberek már nem vagy csak ritkán járnak templomba, kiszakadnak az egyházból – az urbánus konglomerátumokban inkább oda mennek, ahova köti őket a munkájuk vagy barátaik. És ez többnyire már nem a templomot jelenti, hanem a világhálót, egyre inkább mindenki online van. Rengeteg program, applikáció, közösségi oldal van használatban, ezek egyre bővülnek, az emberek pedig okostelefonjaik révén a „világgal” állandó kapcsolatban vannak. Nem statikus, hanem dinamikus identitást építenek fel, blogokat írnak, ott vallják meg hitüket. Felhívul a keresztyén önazonosság, egyre tágabb értelemben kell meghatározni a keresztyénséget. Ezért felmerül a kérdés: hogyan éli át az egyház a „hálózati tárgyalásokat”, az emberek ugyanis – akár a keresztséggel, akár a katekizációval kapcsolatban, akár más egyházi „szolgáltatással” kapcsolatban – alkudoznak. Ebben a helyzetben óriási kihívás az egyházi vezetők számára, hogy az egyház miként építi fel a bizalmat a digitális világban azok körében, akiket személyesen nem ér el. Egy újabb megválaszolásra váró kérdés pedig: hogyan lehet összekötni a templomban hirdetett igét a digitális világgal? – zárta előadását Heidi Campbell.

Az ír egyház honlapcsaládját **Tony Bolger** mutatta be: több honlapjuk van, köztük olyanok, amelyek listákat tartalmaznak a misét élőben, világhálón közvetítő egyházközségek neveivel. Máshol azokat az egyházközségeket találjuk, amelyek felvétélről teszik lehetővé az istentiszteletek megtekintését. Az egyház minisztériót is működtet, amely a honlap egyik rovata számára vallási műsorokat készít. Egyházi párkereső, játékok gyermekeknek – ilyen programok színesítik a különböző applikációkat, amelyek a honlapokról elérhetőek. Reklámok nincsenek – hangsúlyozta Bolger –, ami azt jelenti, hogy az egyháznak az összes kiadást fedeznie kell. Ezt a véleményt a többi egyház képviselője is osztotta.

A svéd lutheránus egyház izlandi alkalmazottja, a kimondhatatlan nevű **Sigurdur Hafthorsson**, olyan kezdeményezésről számolt be, amely a krízisben levő egyháztagnak a tanácsadást, segítségnyújtást a világhálón és telefonon is lehetővé teszi. Az elmúlt évben mintegy hetvenezren fordultak komoly gondokkal a szolgálathoz.

A lengyel **Krzysztof Nowak** a jezsuiták által 1999-ben éppen Dublinban alapított Megszentelt tér (Sacred Space) nevű honlapot ismertette a jelenlevőkkel. A jelenleg is az ír fővárosban szerkesztett oldal 17 nyelven érhető el, köztük magyar nyelven is, elsősorban mindennapi imádságokat lehet rajta olvasni. Naponta átlagban 15 ezer felhasználó látogatja, évente pedig mintegy 1,2 millió személy olvassa.

A hagyományos sajtó háttérbe szorul

A konferencia második napját Heidi Campbell összegezte: a régi stílusú média lassan háttérbe szo-

rul, mindenki próbál lépést tartani a technológiával. Ha az egyház nincs felkészülve arra, hogy élőben is jelen legyen a világhálón, elveszti a híveit. Kérdés az, hogyan lehet ezeket a személyeket az egyház közelében tartani? Milyen anyagi áldozatokat hoz az egyház, milyen szellemi tőkét fordít arra, hogy a modern technika vívmányait kihasználva érdekesen, ugyanakkor teológiailag megalapozottan tárja álláspontját a társadalom, a hívek elé.

A konferencia harmadik napján **Ciaran McMahon** arról tartott előadást, hogy az általunk használt technikai eszközök hogyan hatnak a mindennapjainkra, és hogyan formálnak minket, embereket. Míg a felnőttek – megfelelő tudás birtokában – védekezni tudnak az internet által rejtett veszélyek ellen, addig a gyermekek nem. Ezért nagy felelősség hárul a szülőkre – hangsúlyozta az előadó.

Generális vizitáció – rendhagyó módon

A svéd egyház Lund tartományának képviselői Németországból származó női püspökökről elmondták: szakított a hagyományos egyházvezetéssel. Generális vizitációk során személyesen látogatja meg a különböző egyházi intézményeket, bejelentetlenül állít be az irodákba, személyesen keresi fel az egyháztagnak, ha kell, hétvégen a kocsmába is betér. Mindenekelőtt a twitter közösségi portált használja, ahol egyre több követőre talál.

Ezt követően dán és német szakemberek osztották meg tapasztalataikat a jelenlevőkkel, akik délután a híres dublini Trinity College épületeit látogatták meg. A konferencia utolsó napján Heidi Campbell, a texasi egyetem tanára tartott előadást, ezt követően az Európai Keresztyén Internet Konferencia évi közgyűlésére került sor, ahol a résztvevők elhatározták, hogy következő alkalommal a svájci Genfben gyűlnek össze.

Somogyi Botond

Képzelt fotóalbum egy pályakezdő lelkész életéből

Konfirmációs csoportkép

15 éves voltam. Életem egyik legmeghatározóbb élménye a fogadalom, hogy „...ezentúl Őneki élek”. A jó gyerekeknek megtanítják, mit jelent másokért élni, magukat háttérbe szorítva másokat kiszolgálni, másoknak önzetlenül segíteni. Az ifiben is szolgálatra neveltek bennünket. Mindent félretenni, ami a saját igényünk, örömünk, kívánságunk. A lehető legnagyobb bűn ezen a világon az önzés...

Tablókép, végzős teológus hallgató

Végig komolyan vettük a tanulmányokat. A szent tudományt szívtuk magunkba, és persze szolgáltunk. Sokat. A legációkat nem szerettem. Nem értettem az idős és kiégett lelképásztorokat. Némelyik rendkívül lusta! Nem értettem azokat sem, akik napokon át szöszmötölnek valamivel. Elfolyik az idő, a gyülekezeti élet meg sehol. Nagyon sokaknak fogalmuk sincs, mit jelent szolgálni!

Gyülekezeti csoportkép a parókia előtt.

Az új lelkész középén

Odaadni mindent. A gyülekezetért. A parókia falai üvegéből. Az ajtón nincs zár, de még kilincs sem. Bárki bejöhét és bármikor. Nincsenek határok. A gyülekezet belélt a magánéletünkbe, és természetesnek veszi, hogy bele is szóljon abba. Biztos jó szándékkal teszi. Az elődöm nem csinált semmit. Belevetem magam a sűrűjébe. Érted teszem, Uram!

Az első gyerekkarácsony a templomban

Mindenki nagyon elégedett. Már rég nem volt itt ilyen. Sokan eljöttek és sírtak is. Hiszem, hogy ha mindent megteszek, azt majd a Jóisten jól megáldja!

Vendégszolgálat

Szolgálatra nem mondunk nemet. Hívtak, mentem. Újra. „Egy lélekért se érjen vádja téged... – visszhangzik csak bennem a dal –, ...hogy temiattad nem látta meg Őt.” Hirdetem, éneklek, teszem, engedelmeskedem.

Építkezés: az új gyülekezeti ház alapkövetéle

A kedvenc igém ez: „Mert nem kímélték életüket mindhalálig...”. Nem vagyok kíméletes

magammal. Ebből következően másokkal sem. Kíméletlenül hirdetem az igazságos és olykor kegyelmes Isten kíméletlenül fájdalmas evangéliumát. Az építkezés áldozatokkal jár: fizikailag és lelkileg egyaránt.

Közös ebéd a vezetőkkel

Sokan félnek tőlem. Azt mondják, nem lehet velem vitatkozni. Fafejú és csökönyös vagyok. Szerintem csak elszánt. Vannak, akik nem értik, miért, de félnek a szavaimtól. Mert miközben magamat feláldozom a szolgálat oltárán, másokat is kész vagyok feláldozni. Amúgy nincs igazuk: én soha senkire nem haragszom!

Családi kép: feleség, két gyermek

Telnek az évek. Nőnek a gyerekek. Az első lépéseikre nem emlékszem. Nem voltam ott. Az első szavaikra sem. Tele volt a fejem más szavakkal. A feleségem ritkán mosolyog. De megértő.

Építkezés újra

Újabb alkalom kellene. Meg kell tölteni majd az új házat. Újabb bibliakör, még több hittanost kellene összeszedni és még jó pár családot kellene meglátogatni. Bár úgy érzem, szétesem, még rákapcsolok egy kicsit. Hiszen bírom még. Szolgálok, hiszen erre hívtam el. Áldozatokat kell hozni. Mindnyájunknak.

Családi ebéd

Rendszertelenül étkezem. Szinte rágás nélkül nyelem le a falatokat. Nem emlékszem az ételek ízére. Hiányoznak az illatok is. Állandóan éhes vagyok. Nincs időm enni, nincs időm jóllakni.

Csoportkép: nyári gyermektábor

Amikor vége lett az alkalomnak, üresnek és elhasználatnak éreztem magam. A lelkeket kivettem, heteken át készültem, éjszakákat nem aludtam, hogy minden tökéletes legyen. És minden tökéletes is volt! Embereket mozgósítottam, hirdetéseket osztogattam, imádkoztam is egy csomót, és lelkes is voltam. És most, mikor vége, mikor mindenki elment és jóllakott, nem maradt semmi. Volt, aki köszönetet mondott, volt, aki nem. Most csend van. Mi lesz most? Nem érzem jól magam a bőrömben.

Lelkészfoci

Van abban valami megmagyarázhatatlan báj és felszabadultság, amikor a lelképásztor egy kis időre félreteszi a fekete öltönyt és palástot, és helyette futbalszerelést öltve magára, kitör belőle valami elfojtott játékoság, közvetlenség. A közösség olyan oldalába kóstol bele ő maga is, amibe az öltöny eleganciája és távolságot tartó jellege miatt általában nincs lehetősége, sem gyülekezetben, sem egyházi tanácskozásokon.

Voltaképpen ez a lelkészfoci lényege, alapmotívuma: valami olyan oldott hangulat megélése, amire a „fekete ruhás embernek” is szüksége van. Kis időre kilépni a megszokott gyülekezeti közegből és „játékostársaival” olyan közösséget megélni, ahol a találkozás és az önfelédtt játék a lényeg.

A Kárpát-medencei magyar református egység eme közvetlenebb, nyakkendő nélküli oldalát jeleníti meg a részegyházakat megszólító lelkészfoci, amely 2011-től kezdődően, nagy érdeklődést övezve, gyűjti össze egy vagy két napra, a lelkésztársadalom sportban érdekelt tagjait. Vannak jók és jobbak, vannak labdazsonglőrök és lelkes amatőrök, vannak összeszokott csapatok és utolsó percben verbuváltak, de helyezéstől függetlenül mindenki számára sikert jelent a műfűvön vagy a teremben eltöltött idő.

A lelkészfoci megtalálta helyét a Kárpát-medencei református egység útján, olyan közvetlenséggel és hatékonysággal betöltve közösségépítő szerepét, amire valljuk meg: az öltönyös konferenciák képtelenek.

Fábián Tibor

Igazolványkép

A legszomorúbb és legfájdalmasabb dolgokról is nevetve, viccelődve beszélek. Öt év alatt tíz évet öregedtem. Magamat áldozom fel. Néha titokban úgy érzem, amikor az utcán sétálva megállok és nézem a szürke földet, hogy jó lenne meghalni. Nyugalom és csend. Néha félálomban, távol a zajtól és minden szolgálattól, emberektől és Istentől is a csendben csak magamat kérdezem: kinek az életét élem?

Thoma László (parokia.hu)

Pattogott a labda Mezőbádon

Pál apostolnak Timóteushoz írt szavaival nyitotta meg Lukácsy Szilamér mezőbándi lelképásztor a Maros-Mezőségi Egyházmegye ifjúsági sporttalálkozóját. A keresztyén találkozók – legyen az sport, zene, színjátás vagy bármilyen jellegű – rávezetnek, hogy az ember nyitott legyen nemcsak arra, hogy ő az aktív tevékenységével mit ér el, mit hoz ki az életéből, hanem hogy az élet mit hoz ki belőle.

Az eseményen együtt örültünk a több mint 200 fiatalnak, akik a legkisebb szörványokból, a városi gyülekezetekig, mintegy 19 egyházközségből érkeztek. Habár a kupát csak egy csapat hódította el, mindannyian sokat nyertünk. A csapatok 43 mérkőzést játszottak, ami 860 percnyi játékot jelentett. A

tornán 193 gól született 10 óra alatt. A legjobb játékos a 13 éves galambodi Zolyomi Krisztián volt, aki nemcsak a labdát, de a közönséget is elbűvölte tehetségével. Gólkirály lett Kiss Norbert (Udvarfalva) és Szabó Attila (Mezőbánd), a legjobb kapus címet Jakab Ervin (Mezőmadaras) érdemelte ki. Az első kiírást Mezőfele nyerte, a második helyen Mezőpanit, míg a harmadik helyen Mezőbánd végzett.

A szervezők, lelképásztorok mellett láthattuk, hogy Isten milyen sok fiatal pásztorlásával bízott meg, de a példaértékű támogatásokat is meg kell említenünk. Ezúton is köszönetet mondunk a

Maros-Mezőségi Esperesi Hivatalnak, Lukácsy Szilamér mezőbándi házigazda lelképásztornak, valamint a nőszövetség és a presbitérium tagjainak.

De Bartha Domokos alpolgármesternek is, aki ingyen biztosította a sporttermet, a műfüves pályát és anyagilag is támogatta az eseményt. A mindennapi kenyeret A TimKo, a fűszereket pedig Lészai Karin biztosította. Sokan

mellénk álltak, akiket nem tudtunk felsorolni, mindenkinek hála és köszönet.

Károly Károly lelképásztor

Egyetlen magyar Nagyercsében

Presbiteri konferencia a szórványban

Nagyercsében – abban a faluban, ahol a reformátusságról és magyarságról már csak múlt időben beszélhetünk – gyűltek össze presbiteri konferenciára a Görgényi Egyházmegye Alsó-Maros mentéhez tartozó gyülekezeteinek presbiteri és lelkipásztorai. A konferenciát megnyitó istentiszteleten **Ötvös József** marosvásárhely-vártemplomi lelki-

pásztor hirdette Isten Igéjét. **Vetési László** lelkipásztor, szórványügyi előadó *A gyülekezeti vezetők sajátos feladatairól* tartott előadást. Az egybegyűlteket **Ferenci György Csaba**, pókai lelkipásztor, az alkalom szervezője köszöntötte, majd **Szász Attila** esperes szólt a jelenlevőkhöz. A templomi alkalom záróakkordjaként megszólalt az egyetlen ercei református, **Nagy Károly** bácsi. A konferencia több mint hatvan résztvevője közös ebéddel zárta találkozását. Külön köszönet illeti a szervezőket, a pókai lelkipásztort és presbitériumot.

Szép Eduárd

Túlélés és vesztesek – Vörösmarty-szobor Cegőtelkén

Az ötszáz lelkes magyarlakta szórványtelepülésen a Cserhalom Művelődési Egyesület Vörösmarty Mihály előtt tisztelgett: a győztes csatát *Cserhalom* című eposzában megéneklő költő szobrát avatták fel (Zawaczki Walter Levente székelyudvarhelyi szobrászművész alkotása) a református templomkertben. A cserhalmi csatában, 1068-ban a magyarok a kunok ellen harcoltak.

„Cserhalom nem a veszteségről szól, Cserhalom arról szól, hinnünk kell abban, hogy győzni lehet” – jelentette ki Vetési László lelkész az ünneplőkkel megtelt templomban, ahol a helyiek mellett a 14. Lármafá-találkozó felvidéki és székelyföldi résztvevői töltötték meg a padokat. Az Erdélyi Református Egyházkerület szórványügyi előadója prédikációjában személyes

élményeiből kiindulva idézte fel a Szent László-legenda különböző helyszíneit, szülőfalujából, Bögözből kiindulva, a Tordai-hasadékon át, egészen az esemény helyszínéig, ahol a győztes cserhalmi csata zajlott. Az ígértet azonban arra is felhívta a figyelmet, hogy nemcsak győztes csaták vannak, példaként a környék lakó szász közösséget említve, amely „már minden csatát elveszített”. Erdélyi veszteségek azonban a beszercei szórvány üresen maradó magyar templomai is. Ahogy vesztesek a Spanyolországban, Olaszországban felnövő unokák is, akik nem ismerik nagyszüleik nyelvét. „Cegőtelke a példa, hogy túl lehet élni, ha ott van a győzelemre vezető király hite, ha tudjuk, melyik hegyoldalba kell kapaszkodni” – mondta a település fekvésére utalva.

Kevés a fiatal a dalárdában

A szemerjai kórus 85 éves

A trianoni diktátum után Erdély-szerte egyre másra alakultak a dalárdák, énekkarok, menteni a menthetőt – anyanyelvünket, kultúránkat, magyarságunkat. Szemerja sem volt kivétel: 1928-ban **Böjte Géza** református lelkész és **Mirtse Dénes** kántor vezetésével férfidalárda alakult, mely később vegyes karrá bővült. A két világháború között gazdag tevékenységet folytatott. 1947-ben **Vajda Gáspár** lelkipásztor újjászervezi a dalárdát, amely a kommunizmus idejére a „templom falai közé szorul”. 1989 után dalárdánk kilépett a világi közönség elé is. Azóta számos kórustalálkozón vettünk részt városunkban és vidéken, nemzeti ünnepeink, megemlékezéseink, tüntetéseink aktív résztvevői vagyunk, ápoljuk az ökumenikus kapcsolatokat, ellátogatunk megyénk számos településére, de Magyarországra is. Minőségi fordulat következett munkánkban, amikor 1993-ban Incze Sándor ny.

esperes meghívta a dalárda élére **Sipos Zoltán** zenetanár-karnagyot, akit a Romániai Magyar Daloszövetség (RMD) sokrétű munkája elismeréseként Márkos Albert-díjjal tüntetett ki.

Repertoárunk gazdag és sokoldalú, az egyházi énekek mellett számos klasszikus, romantikus mű, valamint népdalfeldolgozások is szerepelnek benne.

Nem tekinthetünk el dalárdánk legfontosabb munkájától, amit a szórványban végez. Ennek lényege az önként vállalt szolgálat: egyházunk, népünk, magyarságunk javára. Szórványba látogatásunkat 2004-ben kezdtük el, azóta számos településen megfordultunk. Legutóbb Zalatna, Abrudbánya, Felvinc és Gyulafehérvár magyarjainhoz jutottunk el. Vendégszeretetük meghatott, köszönettel tartozunk érte! És köszönettel tartozunk városunk tanácsának, a szemerjai református egyházköztségnek és a gyulafehérvári egy-

Szomorú szívvel vesszük tudomásul, hogy 67 éves korában visszatért Teremtőjéhez

Kali Ellák

(Backamadaras, 1946 – Marosvásárhely, 2013),

aki a Marosvásárhely I. Vártemplomi Egyházköztségben volt egykor presbiter, gondnok, a Marosi Református Egyházmegyében 12 éven át főgondnok, igazgató-tanácsos, egyházkerületi világi aljegyző, templomok tervezője és igaz lelkű barát. Temetésére Marosvásárhelyen került sor június 19-én a református temetőben.

Szívünk mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

Korodi Csabáné Adorján Anna-Mária

tiszteletes asszony és kántor, életének 47. évében, türelemmel viselt hosszú szenvedés után, hazaköltözött Teremtő Urához. Temetésére június 19-én került sor a koronkai ravatalozóból. Emléke legyen áldott!

Ipari alpinizmus – AlpinBist

Cégünk fő tevékenysége a magas épületek felújítása (templomtornyok), műemlékek renoválása (külső, belső vakolás, tornyok bádogolása, keresztek, gömbök cseréje), de foglalkozunk szerelési munkálatokkal is (pl. tetőszerkezetek javítása, szigetelés, villámhárító cseréje).

Ipari alpinistáink képzett szakemberek a belső építészet, kőműves- vagy ácsmunka terén.

Érdeklődni lehet a 0755-312904-es telefonszámon. Bővebb információk a www.alpinbist.ro honlapon kaphatók.

Forduljanak hozzánk bizalommal!

házmegyének is, a támogatásukkal jöhetett létre ez a szórványút, amely egyben jutalomkirándulás is volt a 85. évforduló alkalmából.

Nagy kár, hogy az ifjúság, és különösen a középkorúak nem érznek készletet arra, hogy szabad idejükből hetente két órát áldozzanak a közösségért, és eljöjjenek énekelni dalárdánkba. Szeretettel fogadnánk minden jelentkezőt, hiszen a munka velünk nem ér véget, valakiknek a zászlót, a magyar dalt tovább kell vinnie!

Botos Ferenc

Gyülekezetek számára úrvacsorai kelyhek készítésével (finomezüstből) és ónból készült egyházi tárgyak restaurálásával foglalkozom. Érdeklődni a 0264/433241-es telefonszámon lehet.

Imrei Imre ötvösmester, Kolozsvár